

müşkülpesent
extraordiner
tokat gibi fanzin.

#01

birinci sayı

Post KÖPEK

"gözünü öldürürüm."

ÖNSÖZ

Yazıma başlamadan evvel elinizdeki materyali edinerek seçkin bir azınlığın üyesi haline geldiğinizi belirtmeliyim. Azınlık rakamsal olarak ifade edilecekse iki elin parmaklarını geçmiyor. Heheh.

Gerçi soranlara *-ki pek olmuyor-* ‘rafine bir kitlenin sözcülüğünü yapıyoruz.’ şeklinde deklare ederek misyonumuzun gülünç bir hale gelmesini engellemeye çalışıyorum. Bunda ne denli başarılı olduğum konusunda ise hiçbir fikrim yok. Pek skimde değil gerçi. Zira kimseye tutup yazdıklarımı/zı okuyun diye yalvaracak değilim. Zaten belirli bir misyonumuz falan da yok. Düşününce çok boş insanlarız aslında lan.

Son 1,5 yıldır falan yazım olaylarının kafasına çeşitli bloglarda yazarak ulaşıyordum. Yayın ömürleri totalde 6 ayı aşmayan işbu blogların okur sayıları hiçbir zaman 3 haneli rakamları görmedi. Anlayacağınız piyasanın adamı olmadık. Küçük dünyamızda anlamsız hayaller kurduk hep.

Bir süre sonra bu rölanti gidişattan sıkılıp farklı şeyler denemeyi istedim. Niagara şelalesi üzerinde bungee jumping yapmak, Everest’in tepesinden alışveriş sepetiyle aşağıya fırlatılmak aklıma gelen ilk fikirlerdendi. Fakat cebimdeki paranın miktarını ve sosyokültürel imkanlarımı göz önüne alınca ilk adım olarak fanzin çıkarmanın daha yerinde bir eylem olabileceğini düşündüm.

Neyse.

Okuduktan sonra çöpe değil yere atın.

- bu bir rica değildi.

İçindekiler

you fuckin bastards!

metrobüs yaşlıları

sorunsal

sperm

doğuş küfürlü

part time orman bekçisi

beyaz yakalı

anarşist şarkılar serisi: choice of evils

yeraltı edebiyatı serisi: tokat

iletişim

YOU FUCKIN BASTARDS!

Aksaray otobüs durağına giden leş yolu arşınladığım sıradan günlerden biriydi. İstemdişi 8, 9 adet adamdan oluşan İngiltere menşeli abaza bir güruhun arasına karışmışım. Yol boyunca bağıra bağıra konuşup hayvan gibi gülüyorlardı. Hayvan genel bir tanımlama. İçerisine zebra, fil, sincap da giriyor. Ve inanın bu herifleri görseydiniz söz konusu tanım listesine girmeleri konusunda siz de benimle hemfikir olabilirdiniz.

Az ilerideki cami girişinde 10 kaplan gücünde bir rus hanımefendisi duruyordu. Yüksek ihtimalle birisini bekliyordu. Kendinden emindi ve ülke insanının zaafı konusunda epey bilgi sahibi olduğu her halinden anlaşılıyordu. Ortalama bir rus dişisi için cami önlerinin ideal randevu lokasyonlarından biri olmaması ise nadiren bilmediği birkaç şeyden biriydi.

İngiliz abaza güruhtan bir herif görür görmez hatunun yanına yanaştı, eliyle kalem kağıt işareti yapıp göz kırptı. Hatun heykel gibi tepkisizdi. Güruh ise hayvan gibi gülmeye devam ediyordu. Bir süre sonra 10 kişiyle arşınladığım yolu tek başıma yürüyerek sürdürdüğümün farkına vardım. Zira İngilizler, Rus kadını rahat bırakmamaya kararlıydı. Bir an için geri dönüp TÜRK'ün gücünü göstermek geçti aklımdan. Sonra Anglosakson coğrafyanın verimli topraklarının neticesi olarak ortaya çıkan 1.96 boyu düşününce saniyesinde vazcaydım. Lanet olsun size kalitesiz inekler, egzoslu havalarda ve proteinsiz gıdalar.

Otobüse bindim, eve geldim.

Yetersiz fizyolojim ve sonsuz duyarsızlığımla ideal bir türk vatandaşı olduğumun farkına vardım.

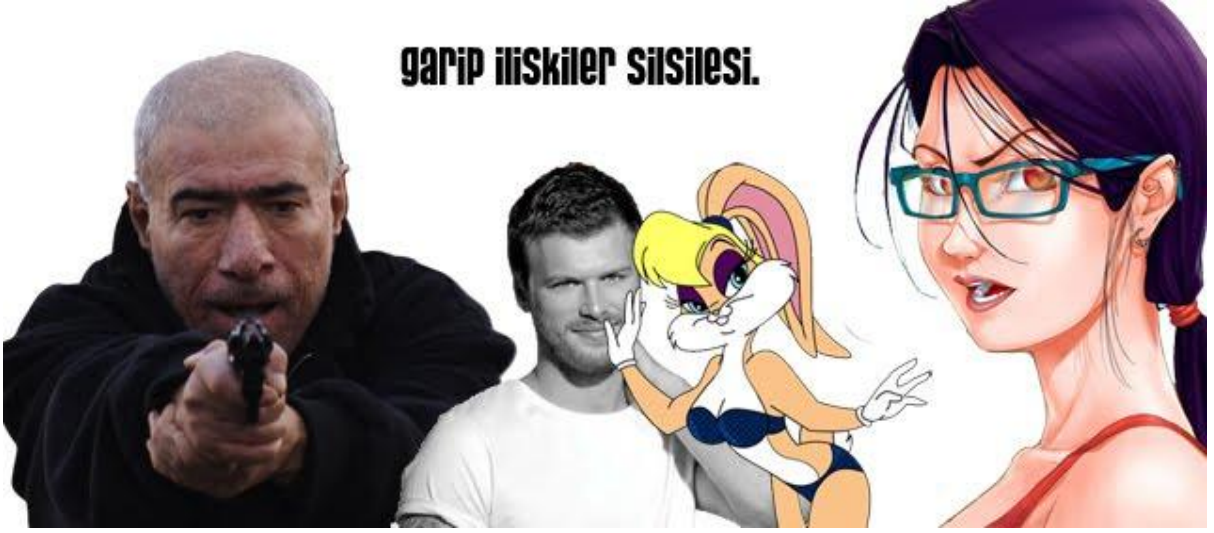
otobüslerde oturma önceliği tanıdığınız yaşlı insanlar
minnet borçlarını metrobüs duraklarında öderler.

omuz atıp önünüze geçerek.

Sorunsal

xoxo gossip gör1 falan.

garip ilişkiler silsilesi.

Akşamın erken saatlerinde yakın bir arkadaşım1a bizim mahallede turluyorduk. Mahalle dediğim yer otuzbeşbin kişilik pop1lasyonu içinde barındıran, yedibinbeşyüz konutlu minyat1r bir metropol. İçerisinde ibb'nin halka arz ettiğı çocuk parkı konseptli egzersiz alanları ve yarrak gibi yaşam merkezleri dışında kayda değer pek bir şey yok.

Otoparkın önünden geçerken konu döndü dolaştı ve kızlara geldi. Öncesinde Parmenides'in varlık felsefesi hakkındaki görüşlerinden bahsediyorduk. Hayli şaşırtıcı bi' durumdu anlayacağınız. Neyse.

Kızlardan açılan konu bayrağı bir süre sonra "garip ilişkiler süreci" konusuna devretti. İşbu sürecin temelini kızlar attığı için sohbetin bu yönde manevra yapması gayet doğal. Zaten dünya üzerinde ne kadar garip ve rahatsızlık veren olgu varsa topunun mühendisi dışıdır, emin olabilirsiniz. Çok şey yaşadım, ordan biliyorum.

Heahahe.

Senaryonun 4 ana karakteri var. Onları fucks bunny, kıvanç tatlıtuğ, bilim kadını ve ilyas salman olarak sembolize edeceğim. Neden. Çünkü özel hayata saygım var. *aslında yok. hiçbir şeye saygım yok. sadece çıkarlarımı gözetiyorum.*

kıvanç tatlıtuğ yakın arkadaşım, bilim kadını o kadar yakın olmayan sınıftan arkadaşım, fucks bunny bilim kadınının yakın arkadaşı, ilyas salman fucks bunny'nin erkek arkadaşı.

Bakırköy'deki çay bahçelerinin birinde ben, kıvanç tatlıtuğ ve bilim kadını fotoğraf çekildik. Bilim kadını akşam üzeri fotoğrafı Facebook'a koydu. Fucks bunny işbu fotoğrafın altına kıvanç tatlıtuğ'u kastederek "bu yakışıklı da kim?" minvalli bir yorum attı. kıvanç tatlıtuğ Tarkan'ın kurtu misali atıldı. fucks bunny ile kıvanç tatlıtuğ birbirlerini eklediler. Ardından fucks bunny, kıvanç tatlıtuğ ile seks yapmak istedi. Farkındaysanız ilyas salman'dan hiç söz etmedim. Muhtemelen tüm bunlar gerçekleşirken herif o arada elini sikmekle meşguldü.

Gelgelelim fucks bunny ile kıvanç tatlıtuğ buluştular. İlk buluşmada herhangi bir aksiyon gerçekleşmedi. Kız tarafı yanıp tutuştuğu için gerçekleşebilirdi aslında ama kıvanç tatlıtuğ daha ilk günden abaza bir izlenim yaratmak istemedi. Böyle yaparak kıvanç tatlıtuğ istemeden de olsa golü kendi kalesine atmış oldu. Zira bu olaydan sonra fucks bunny küs olduğu ilyas salman'la tekrar barışacak ve kıvanç tatlıtuğ'yu başka bahara saklayacaktı.

Şimdi işbu hadiseden çıkarılması gereken 4 ders var.

1. abaza olmak iyi bir şey mi, kötü bir şey mi?
2. erkek arkadaşıyla arası bozuk olan kız, verir mi?
3. erkek arkadaşıyla barışan kızın libidosu neden düşer?
4. kızlar abaza mı?

sperm.

sikemiyorum.

Çünkü,

doğru örnek
olmak zorundayım.

tokyo semalarında part time orman bekçisiyim.

ezan sesiyle ergen uyanırım.

kafamı kahve değil darbeli matkap açar,

litrelik skolu tek dikişte içerim.

yunayt'd kolors of benet'in çocuklarından biriyim,

maaşı tek gecede internet kafede yedim.

misketlerimi sattım, tasolarımı hibeledim,

terazidere piçlerinin biletlerini kestim.

migros kangurusuna bindim,

avusturalyaya geldim.

gergedanla aktarmalı yaptım, tokyoda indim.

yıllar geçti, kendimden nefret ettim.

tokyo semalarında part time orman bekçisiyim.

meziyet sahibi arkadaşlarımla yaptığım her sohbetin sonunda varoluşsal

diyalektiklerin spekülatif sonuçlarıyla alakalı bir çeşit beyin fırtınası

yapıyoruz. hepimiz mutabık olduğumuzda masamızdaki kopi luwak

kahvelerinden bir yudum alıyor, ardından hayatın güzel yönlerinden

bahsetmeye başlıyoruz. paris, yağmurlar, sürrealizm derken kemik çerçeve

gözlüğümü siliyorum ve am diyorum. am ne güzel şey dostlarım. istemdişi

söylediğim bu kelimenin ardından gözler garsona çeviriliyor ve seviyenin

daha fazla düşmesine izin verilmeden hesap isteniyor. büyük utanç içinde

cihangir'deki dubleks evime gidiyorum. burayı iki ay önce satın almıştım.

içerisinde haftada 3 gün kişi kapasitesini zorladığım tek kişilik yatağımdan

başka kayda değer bir mobilya yok.

alt düzey bir çalışan olarak başladığım kariyerimde zirveye şu an sadece bir ya

da iki pozisyon uzağım. allah'ı şirket içi bir pozisyon olarak ele alacaksak üç

oluyor. aynı pozisyonda olduğum insanların birçoğu yabancı okullarda

öğrenim almış beyaz türk adı verilen, kafamda kısaca orospucocukları olarak

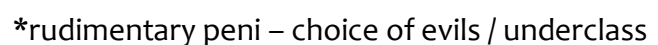
etiketlediğim erkek egemenlerden oluşuyor. günün her saatini kasılarak

geçirmekten body building'i bedavaya getirmenin haklı gururunu yaşıyorlar.

genel müdürümüz sadık bey'in karşısında ceketinin orantısını ayarlamaya

çalışırken omuz kası yapan adam tanıyorum.

neyse.

Asitçilerin,
eziklerin,
hayalperestlerin,
küfurbazların,
İstiklal’de önüne gelen her erkeğe veren kızların,
hayatın tokadını yiyip yiyip kova vuran erkeklerin,
aşağı tırmananların,
yokuşu çıkarken kesilenlerin,
her an into the wild kafası yaşayabileceğine inanan wannabelerin,
babasıyla kavga edenlerin...

dili, sesi, dizkapağı, ensekökü

Yeraltı Edebiyatı...

TOKAT

Hayat, utanç verici deneyimlerimizi yastık altı ettiğimiz ve gurur verici anılarımızla içerisinde erekte olduğumuz tek kişilik bi' bazanın yastık ve yorgan ikilisidir. Pişmanlıklarımızın ağırlılığıyla yeni nevresim takımları edinir, başarılarımızın grbzlğyle yayları kırarız. Başkalarının yatağında ise farklı günah ve sevaplarla yzleşiriz. İşbu sebeplerden insomnia, kemale ermiş her insanın kaçınılmaz sonudur.

Hikayemiz Bahçeşehir'de geçiyor. Saat 19:00 suları. Safkan ve Kemal, Resneli Niyazi Caddesi'ni hızlı bir tempoyla arşınlamaktadır.

Safkan, 6 saat önce ayrılma kararı aldığı kız arkadaşı Ceren'le yaşadıkları tartışmayı eliyle son 4 yıldır düzenli bir ilişkisi olan Kemal'e anlatmaktaydı. İçerisinde bolca oral ilişki terimleri barındıran cümleler abaza Kemal'in suratında tokat gibi patlamaktaydı. Kemal, Safkan'ın anlattıklarını başını sallayarak onaylamaktan ve kafasında başrolünü Ceren'in oynadığı fanteziler canlandırmaktan başka birşey yapmıyordu.

İnternet kafe önünden geçerken Kemal yanlışlıkla serseri bir ge adama çarptı. Ge adam hiddetle küfretti. Kemal, ge adamın bu hoyrat tutumunu rahatsız edici bir sakinlikle karşılayıp özür dileme taraftarıyken Safkan, babadan zengin imajını d&g marka çoraplarına tıkayarak klhanbeylerini oynamaya başladı. 'Ne var lan?!' dedi.

Bilen bilir. Her kavga 'Ne var?' sorunsalının zmlenememesinden kaynaklanır aslında.

Serserinin arkasından 3 tane daha akranı geldi. Safkan gizli bir pişmanlık içindeydi. Fakat sorunsalı kendisi oluşturduğundan artık herşey için çok geçti. ‘Kim Milyoner Olmak İster?’ 3 jokerle devam edecekti.

Faça boyutu en büyük serseri Safkan’ın önüne gelip ‘NOOLDU LAN?!’ diye bağırdı. ‘Nooldu?’, ‘Ne Var?’ sorunsalının başka bir formudur. Yine de sonuç değişmez. Fiziksel şiddet kaçınılmazdır.

Safkan: ‘Ya işte küfür etti sizin arkadaş, onun için şey ettim ben.’ diyerek külhanbeyi imajını yerle yeksan etti. Façalı serseri, verilen cevaptan tatmin olmamış olacak ki Kemal ile Safkan’ı arkadaki boş arsaya çekti. Saf oğlu saf Safkan içinde hala ‘anlaşabiliriz sanırım.’ umudu taşıyordu. Sokak raconuna hakim olan insan, boş arsaların beyaz bayrakların çekildiği değil aksine ciddi hesaplaşmaların döndüğü alanlar olduğunu bilirdi. Safkan bilmiyordu.

Façalı serseri ‘anlat lan.’ dedi sakince. Safkan anlatmaya başladı. Olayların sürecini, tek tek, aksatmadan, sırasıyla. Lisedeki edebiyat öğretmeni Safkan’ın bu performansını görseydi hatırı sayılır bir kanaat notu kullanabilirdi. Fakat karşısındaki, edebiyat öğretmeni değil aksine süslü kelimelerden ve söz sanatlarından zerre nasibini almamış bir ilkokul terkti.

Sabırla sürdürülen monologun 17. saniyesinde Safkan’ın yüzünde şiddetli bir tokat patladı. Safkan bunu hiç beklemiyordu. Yüzü savruldu, alt dudağı kanadı. Kemal yere bakıyordu, Safkan ise Kemal’e. Façalı serserinin ‘Defolun lan şimdi.’ direktifiyle arkalarına bakmadan yollarına devam ettiler.

SON

postkopek@gmail.com

postkopek.blogspot.com

facebook.com/postkopekfanzin

beni kavganıza çağırın.